

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/807/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412212974
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6412212974.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Danice Kočíčkovej a JUDr. Olgy Maľovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I. v odd. Sro, vložka č. 23636/B, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zast. Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v odd. Sro, vložka č. 60065/B, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu zo dňa 12. 09. 2013 proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/109/2012-79 zo dňa 21. 08. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby žalovanej strane bola uložená povinnosť zaplatiť mu z titulu majetkovej ujmy 12 296,74 € a z titulu nemajetkovej ujmy 2 459,30 € v celom rozsahu. Zároveň súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol: „Žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu, podal na Okresný súd Žiar nad Hronom, dňa 27.09.2012 viac ako 600 formulárových žalôb, v ktorých sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu okresného súdu v exekučných konaniach. Podľa tvrdenia žalobcu, exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, v ktorej by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie so značným časovým odstupom. Podľa tvrdenia žalobcu, tak vo veci EX 14621/2010 rozhodol po 155 dňoch a v konaní EX 1039/2010 tak rozhodol po 100 dňoch. V prípadoch, v ktorých súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, podľa tvrdenia žalobcu neexistovala na strane súdu taká okolnosť, ktorá by mu umožňovala vytvoriť stav zakladajúci reálnu nevykonalnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Nesprávny úradný postup súdu, teda videl žalobca, v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v neprimeranom čase a bez zbytočných prietahov, ako aj vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, čo bolo príčinou vzniku materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane žalobcu.

Žalovaná strana sa vo veci k žalobe žalobcu nevyjadřila.

Po podaní žaloby na súd, vzhľadom na vznesenú námietku žalobcu o vylúčení sudcov Okresného súdu v Žiari nad Hronom z prejednávania a rozhodovania vecí, vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom, súd predložil spis spolu s pripojeným exekučným konaním a s vlastným vyjadrením, Krajskému súdu v Banskej Bystrici na rozhodnutie. Krajský súd v Banskej Bystrici mal možnosť oboznámiť sa s návrhom žalobcu, s exekučným spisom. O návrhu žalobcu rozhodol svojimi rozhodnutiami v jednotlivých veciach a jednotlivých sudcov Okresného súdu v Žiari nad Hronom, buď vylúčil alebo nevylúčil v konkrétnych veciach. Týmito rozhodnutiami je Okresný súd v Žiari nad Hronom viazaný.

Skutočnosť, že je súdom prejednávaná vec náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom toho istého súdu v inej veci, hypotézu právnej normy, uvedenej v § 14 ods. 1 O.s.p., nenaplnuje. Pomer sudcu k veci, zakladajúcu pochybnosti o jeho nestrannosti, by mohol byť, ale za okolností v tomto zákone nastaných iba za predpokladu, napr. vtedy, že by ten istý sudca prejednával žalobu na náhradu nemajetkovej ujmy, alebo škody, ktorá mala byť spôsobená jeho vlastným postupom v posudzovanom konaní, prípade postupom iného sudcu, či sudkyne, ku ktorému by bol vybavujúci sudca vo vzťahu osoby blízkej (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, spisovej značky 30 Cdo 727/2011 zo dňa 27.04.2012).

Okresný súd v Žiari nad Hronom vo veci vytyčil pojednávanie na deň 07.01.2013. Žalobca navrhoval konanie prerušiť, a to vzhľadom na podanú ústavnú sťažnosť. Okresný súd v Žiari nad Hronom svojím rozhodnutím zo dňa 07.01.2013, návrh na prerušenie konania zamietol a Krajský súd v Banskej Bystrici, svojím rozhodnutím 15Co/77/2013 zo dňa 19. júna 2013 uznesenie okresného súdu potvrdil.

V záujme hospodárnosti konania, môže súd spojiť na spoločné konania veci, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia, alebo sa týkajú tých istých účastníkov (§ 112 ods. 1 O.s.p.).

S prihliadnutím na obsah žalôb, na právnu a skutkovú súvislosť, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe žalobcu a žalovaného, súd rozhodol o spojení vecí, uvedených pod spisovou značkou 4C/109/2012 a 4C/111/2012. V týchto veciach je uplatňovaná majetková škoda vo výške 12.296,74 eur (1.512,97 eur + 10.783,77 eur) a nemajetková ujma vo výške 2.459,34 eur (302,59 eur + 2.156,75 eur).

Na nové vytyčené pojednávanie, na deň 21.08.2013, sa žalobca, právny zástupca žalobcu a žalovaná strana nedostavili. Žalobca ospravedlnil svoji neprítomnosť a preto súd vo veci konal, aj keď účastníci zastali nečinní (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Z pripojených exekučných konaní, v jednotlivých spojených veciach, nie je sporné, že žalobca sa obrátil na súdneho exekútora s návrhom na vykonanie exekúcie. K exekučnému konaniu pod spisovou značkou EX 14621/2010, zodpovedá konanie, vedené na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, pod číslom konania 5Er/1174/2010. Z prezenčnej pečiatky na žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je dokázané, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, podal na Okresný súd v Žiari nad Hronom návrh dňa 09.12.2010. Okresný súd v Žiari nad Hronom rozhodol vo veci dňa 07.02.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Od podania návrhu na súd, do rozhodnutia uplynula teda lehota 60 dní a nie 155 dní, ako uvádza nesprávne v návrhu žalobca.

K exekučnému konaniu pod spisovou značkou EX 1309/2010, zodpovedá konanie, vedené na Okresnom súde v Žiari nad Hronom, pod číslom konania 5Er/184/2011. Z prezenčnej pečiatky na žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je dokázané, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, podal na Okresný súd v Žiari nad Hronom návrh dňa 07.02.2011. Okresný súd v Žiari nad Hronom rozhodol vo veci dňa 15.03.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Od podania návrhu na súd, do rozhodnutia uplynula teda lehota 39 dní a nie tak, ako uvádza žalobca vo svojom návrhu na začatie konania, že uplynula lehota 100 dní.

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti, písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Od 01.06.2010 platí, že táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c a d. Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti

tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie (§ 44 ods. 2 Zákona číslo 233/1995 Zbierky zákonov o súdnych exekútoroch a exekútorskej činnosti v znení zmien a doplnkov).

Z uvedeného zákonného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca stanovuje lehotu na vydanie poverenia exekútora, na vykonanie exekúcie. V prípade, že nie sú splnené podmienky pre takéto poverenie, nestanovuje súdu lehotu, v ktorej rozhodne o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia, na vykonanie exekúcie. Neznamená to však, že by súd nemusel vo veci pokračovať plynulo a bez prieťahovo. Konštantná judikatúra Najvyššieho súdu a Ústavného súdu, za subjektívne prieťahy v konaní považuje lehotu presahujúcu 6 mesiacov. V konkrétnych horeuvedených veciach bolo rozhodnuté v lehote 60 a 39 dní. Tieto lehoty nemožno považovať za lehoty, ktoré by spôsobili prieťahy v konaní.

Súd sa zaoberal aj otázkou, či bolo v právomoci súdu, preskúmať rozhodcovský rozsudok vo veci. V tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že Zmluva o Európskej únii, aj keď bola uzatvorená vo forme medzinárodnej dohody, predstavuje ústavnú chartu Únie založenú na právnom štáte. Únia zachováva nový právny poriadok v prospech, ktorého štáty obmedzili svoje zvrchované práva, ktorý bol zavedenými zmluvami Spoločenstva, a ktorý sa vzťahuje nielen na členské štáty, ale aj na ich občanov. Základnými črtami zavedeného právneho poriadku Spoločenstva, sú najmä jeho uprednostnenie pred právnymi poriadkami členských štátov a priama súčinnosť celého súboru právnych predpisov. Okrem toho rešpektovanie pridelených právomocí, ako boli definované v zmluvách a autonómie právneho poriadku Spoločenstva, zabezpečuje výlučne Súdny dvor, podľa článku 19 Zmluvy o EU a článku 344 ZFEU. V dôsledku toho, sú rozsudky Súdu záväzné a sú súčasťou *acquis*, ktoré členské štáty, musia na základe článku 4 ods. 3 druhej vety Zmluvy o EU, dodržiavať. Slovenské súdy, by teda mali uplatňovať judikatúru Súdneho dvora Európskej únie. Súdny dvor, konkrétne v bode 50 uznesenia zo dňa 16. novembra 2010 vo veci C-76/10 Pohotovosť, zopakoval svoju judikatúru, podľa ktorej sa článok 6 Smernice 93/13/EHS, musí považovať za ustanovenie rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho systému, majú právnu silu noriem verejného poriadku. V situácii, keď vnútroštátny súd rozhoduje o návrhu na nútený výkon rozhodcovského rozhodnutia, musí aj bez návrhu zastaviť výkon tohto rozhodcovského rozhodnutia, ak toto ukladá dotknutej strane povinnosť plnenia, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Tento súd je takisto povinný, pokiaľ má na tento účel k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave, aj bez návrhu posúdiť v rámci exekučného konania, či sankcia obsiahnutá v zmluve o úvere, uzavretej medzi poskytovateľom úveru a spotrebiteľom, nemá nekalú povahu. Táto povinnosť je založená uvedenými ustanoveniami *ex offio*. Pretože okresný súd v danej veci takto postupoval, v zmysle vyššie uvedeného, bola daná jeho právomoc na postup *ex offio*, pri preskúvaní rozhodcovského rozsudku.

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup, sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb (§ 9 ods. 1 Zákona číslo 514/2003 Zbierky zákonov o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení noviel).

Ako je uvedené vyššie, Okresný súd v Žiari nad Hronom v uvedenej exekučnej veci, vydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Postupoval v súlade s právom, a preto v tomto prípade, nie sú dané zákonné dôvody pre zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V tejto veci, je žaloba žalobcu nedôvodná, a preto ju súd v plnom rozsahu zamietol.

Žalovaná strana bola vo veci úspešná. V zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., by mala právo aj na náhradu trov konania. Tieto trovy konania si neuplatňovala, a preto súd rozhodol, že žiaden z účastníkov, nemá právo na náhradu trov konania“.

Proti rozsudku odvolanie podal navrhovateľ. V úvode odvolania uviedol označenie v ustanovení OSP a to buď číselným označením paragrafu, alebo jeho slovným znením, s odvolaním na ktoré podáva odvolanie.

K dôvodom bližšie uviedol, že namieta skutočnosť, že súd prejednal vec v neprítomnosti žalovaného a vytýka mu, že sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu.

Vytýkal súdu, že rozhodol bez toho, aby mu umožnil vyjadriť sa ku skutkovým a právnym otázkam veci a tak mu bolo znemožnené ovplyvniť rozhodnutie.

V ďalšej časti odvolania si navrhovateľ protirečí, keď popiera skutočnosť, že mu nebolo umožnené zaujať stanovisko k vyjadreniu navrhovateľa a následne uvádza, že „ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu v zmysle § 114 ods. 3 OSP, mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 153b OSP. Skutkovým základom sa mal stať žalobcom tvrdený skutkový stav“.

Navrhovateľovi nie je zrejmé akou úvahou dospel súd jednoznačne a nepochybne k presvedčeniu, že majetková škoda nevznikla. Tiež súd vo svojom rozhodnutí vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných „prielohov“ (navrhovateľ mal zrejme na mysli priehy) zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa navrhovateľa je teda rozhodnutie súdu vnútorne rozporné t. zn. nepreskúmateľné.

Z uvedených dôvodov žalobca žiadal s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Po doručení odvolania odporca zaslal súdu vyjadrenie, ide ale o vyjadrenie k návrhu navrhovateľa, o ktoré bol odporca požiadaný ešte pred nariadením pojednávania.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Formulárové odvolanie žalobcu možno priradiť k rozhodnutiu súdu prvého stupňa iba označením a číslom, nie však jeho obsahom.

K výtku žalobcu, že súd pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Navrhovateľ bol predvolaný na termín pojednávania na deň 21. 08. 2013 o 12.20 h, pričom predvolanie prevzal dňa 25. júla 2013. Dňa 19. 08. 2013 o 16.41 odoslal navrhovateľ súdu elektronický návrh: „Návrh na zrušenie nariadeného pojednávania“. K návrhu pripojil rovnopis Ústavnej sťažnosti spojenej s návrhom na odklad vykonateľnosti. Pripojený je aj návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Tu žalobca opätovne rozoberá otázku, ktorá už procesne bola právoplatne vyriešená a síce, či vo veci koná vylúčený sudca alebo nie. Nakoľko súd nekonštatoval, že by vo veci konal vylúčený sudca. Pojednávanie riadne prebehlo dňa 21. 08. 2013 bez prítomnosti účastníkov.

Okresný súd teda správne pokračoval v konaní s poukazom na ust. § 101 ods. 2 OSP. Navrhovateľ bol na pojednávanie riadne predvolaný a nepožiadaval o odročenie z dôležitého dôvodu, poukazoval však mimo označenia dôvodu svojej neprítomnosti na stanovisko, že podľa jeho názoru by mali byť sudcovia Okresného súdu Žiar nad Hronom vylúčení a to napriek tomu, že už o tejto skutočnosti bolo právoplatne rozhodnuté.

Žiadosť o odročenie pojednávania je podložená dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania vo všeobecnosti vtedy, ak účastník tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho neúčast' na pojednávaní, t. j. také, ktoré mu neumožňujú sa na pojednávaní zúčastniť, riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy a súčasne sú vážne, (dôležité, ospravedlniteľné) ako z hľadísk objektívnych i subjektívnych.

Navrhovateľ vôbec neoznačil dôvody, ktoré mu bránia zúčastniť sa pojednávania.

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Dôkazy a prednesy, z ktorých súd pri rozhodnutí vychádzal, navrhovateľ poznal, pretože sa jednalo o jeho návrh, o exekučný spis, ktorý poznal v priebehu exekučného konania a rozhodnutie o tom, či sú sudcovia okresného súdu vylúčení alebo nie vo veci, ktoré mu bolo doručené.

Tvrdenie, že žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu a preto mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie.

Stačí upozorniť, že z ust. § 114 nevyplýva povinnosť súdu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie ani ak sa odporca k doručenému návrhu nevyjadrí.

K ďalším námietkam, z ktorých vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný.

Odvolací súd konštatuje, že v tejto súvislosti si postačí podrobne prečítať rozsudok súdu prvého stupňa, z ktorého vyplýva, že námietky, že nie je jasné akou úvahou súd dospel k presvedčeniu, že majetková škoda nevznikla, že súd nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, a že rozhodnutie súdu je vnútorne rozporné, sú námietkami, ktoré neakceptujú realitu súdneho rozsudku (jeho zreteľných dôvodov). Odvolací súd nepovažuje za štandardné v tomto zmysle opakovať dôvody súdu prvého stupňa inými slovami.

Úspešný odporca si v odvolacom konaní trovy konania neuplatnil a preto o ich odvolací súd nerozhodoval.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.